

— да осъди ответника и Scooters India Limited да заплатят разноските в производството.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва две основания за обжалване, като твърди нарушение на член 50, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾ на Съвета от 26 февруари 2009 г. относно марката на Общността и, на второ място, нарушение на процесуалните правила от страна на Общия съд, поради това, че не е отхвърлил подаденото от Scooters India Limited искане за отмяна, след като го е приел за неоснователно.

Scooters India Limited е притежател на марка на Общността „LAMBRETTA“, регистрирана, *inter alia*, за „превозни средства, апарати за придвижване по земя, въздух или вода“ от клас 12 по Международната класификация. Жалбоподателят е подал искане за отмяна на марката, *inter alia*, за стоки от клас 12, на основание член 50, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009 на основание липса на реална употреба. Искането е било уважено от отдела по отмяна на СХВП. Подадената от Scooters India Limited жалба е била отхвърлена от първи апелативен състав на СХВП като неоснователна. С обжалваното решение Общият съд отменя решението на първи апелативен състав на СХВП. Общият съд приема, че СХВП е била задължена, по съображения за правна сигурност, да вземе предвид стоките от клас 12, за които се е твърждала реална употреба, макар тези стоки да не са попадали в изброяването на стоките, за които марката е била регистрирана.

Жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал правна грешка, като е изисквал от СХВП да вземе предвид твърдяното използване на марката „LAMBRETTA“ за някои стоки, например резервни части, макар тези стоки да не попадат в изброяването на стоките от клас 12, за които марката „LAMBRETTA“ е регистрирана. Жалбоподателят твърди, че съгласно правилното тълкуване на член 50, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009, само използването на стоки, попадащи в изброяването, посочено в регистрацията може да бъде взето предвид. Жалбоподателят твърди, че Общият съд е бил обвързан да приложи решението на Съда по дело C-307/10, Chartered Institute of Patent Attorneys („IP TRANSLATOR“).

Следователно жалбоподателят твърди, че обжалваното решение трябва да бъде отменено и искането за отмяна на оспореното решение на апелативния състав трябва да бъде отхвърлено.

По-нататък жалбоподателят излага, като второ основание, че дори да се приеме, че СХВП е била задължена да вземе предвид стоките от клас 12, за които се е твърждало реално използване, Общият съд е допуснал процесуално нарушение като е отменил оспореното решение без никакво ограничение. След като е приел в оспореното решение, че притежателят на марката „LAMBRETTA“ не е доказал реалната употреба на никоя от стоките, за които тя е била регистрирана (но задължавайки СХВП независимо от това да вземе предвид използването на други стоки от същия клас), Общият съд е бил длъжен да потвърди оспореното решение, доколкото апелативният състав не е установил реално използване на стоките, за които марката е била регистрирана.

⁽¹⁾ ОВ L 78, стр. 1

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 17 декември 2014 г. —
Patrick Breyer/Федерална република Германия

(Дело C-582/14)

(2015/C 089/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Patrick Breyer

Ответник: Федерална република Германия

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2, буква а) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽¹⁾ — Директива за защита на данните — да се тълкува в смисъл, че адрес по интернет протокол (IP адрес), който се запазва от доставчик на услуги при влизане в неговата интернет страница, представлява за него лични данни и когато трето лице (в случая — доставчикът на услугата за достъп) разполага с допълнителната информация, необходима за идентифицирането на съответното лице?
- 2) Допуска ли член 7, буква е) от Директивата за защита на данните разпоредба от националното право, съгласно която доставчикът на услуги може да събира и използва лични данни за ползвател без неговото съгласие само доколкото е необходимо, за да се даде възможност и да се отчете конкретното ползване на телемедия от съответния ползвател, и съгласно която целта за осигуряване на общата функционална способност на телемедията не може да оправдае използването на данните след края на съответното действие на ползване?

⁽¹⁾ ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10.

Жалба, подадена на 22 декември 2014 г. от Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 24 октомври 2014 г. по дело T-543/12, Grau Ferrer/СХВП — Rubio Ferrer (Bugui Va)

(Дело C-597/14 P)

(2015/C 089/06)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (представители: S. Palmero Cabezas и A. Folliard-Monguiral)

Други страни в производството: Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer y Alberto Rubio Ferrer

Искания на жалбоподателите

- Да се отмени обжалваното съдебно решение,
- Да се постанови ново решение по съществото на спора, като се отхвърли жалбата срещу решението на апелативния състав на СХВП, или делото да се върне на Общия съд,
- Да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

1. Общият съд е нарушил член 76, параграф 2 от Регламента относно марката на Общността ⁽¹⁾ и правило 50, параграф 1, трета алинея от Регламента за прилагане на регламента относно марката на Общността ⁽²⁾, като ги е приел за приложими към настоящия случай въз основа на неправилно определени критерии за преценка.